

În curând se împlinesc 18 ani de când am început să lucrez la Volvo, o întreprindere suedeză. A lucra cu ei este ceva foarte interesant. Orice proiect aici ia 2 ani pentru a se concretiza, oricât de ingenioasă sau simplă ar fi ideea. Este o regulă

Procesele de globalizare cauzează în noi (brazileni, argentinieni, columbieni, peruani, venezuelieni, mexicani, australieni, asiatici etc...) o anxietate generalizată în căutarea de rezultate imediate. În consecință, stilul nostru rapid nu se încadrează deloc cu termenii de scadență întârziate ale suedezilor.

Suedezii dezbăt, și iar dezbăt, organizează "n" sesiuni, efectuează evaluări, etc..., SI LUCREAZA ... după o schemă mult mai încetinită. Ceea ce este uimitor, este că acest stil tot timpul da rezultate, în timpul lor (al suedezilor), astfel că punând împreună maturitatea necesității cu tehnologia potrivită, nu prea înregistrează pierderi.

Pe scurt:

- 1) Suedia este de mărimea unui singur stat din Mexic;
- 2) Nu are decât 2 milioane de locuitori;
- 3) Cel mai mare oraș, Stockholm, abia dacă are 500 de mii de locuitori, așa că o mică localitate din Mexic;
- 4) Mari întreprinderi cu capital suedez: Volvo, Scania, Ericsson, Electrolux, ABB, Ikea, Nobel Biocare, etc.

Nimic rău în asta, nu-i așa? Pentru a avea o idee de importanța lor, ajunge să menționez că Volvo face motoarele propulsoare ale navetelor de la NASA.

Poate se înșela suedezii, dar ei sunt cei care-mi dau mie salariul. Trebuie să menționez că nu cunosc un alt popor care să aibă **o cultură colectivă** ca a suedezilor.

Va voi povesti o scurtă istorie doar ca să vă faceți o idee:

Prima dată când m-am dus în Suedia în 1990, unul dintre colegii mei suedezi mă aducea la serviciu în fiecare dimineață cu mașina lui. Era în septembrie, era frig și fulguia. Ajungeam foarte repede la întreprindere și el parca mașina tot timpul foarte departe de intrare. În fiecare dimineață vin în jur de 2 mii de angajați cu mașina la serviciu...

În prima zi nu am făcut nici un comentariu, nici în a doua sau în a treia, dar în una din zilele ce au urmat, cu un pic mai multă încredere, l-am întrebat pe colegul meu:

- Aveți locuri de parcare fixe aici? Am văzut că parcare este complet goală când ajungem și totuși tu parchezi la mare distanță de intrare....

Iar el mi-a răspuns pur și simplu:

- Nu, dar noi, care ajungem foarte devreme, avem tot timpul să mergem până la intrare, dar cei care ajung mai târziu, au mai multă nevoie să găsească locuri mai aproape de intrare, nu crezi? Imaginați-vă ce fată am făcut. Și acest lucru a fost suficient ca să-mi schimb în profunzime mentalitatea.

Mai nou, în Europa există un curent denumit "Slow Food" (Slow Food International Association), Asociația internațională a alimentației cu răbdare, al cărei simbol este melcul, își are centrul în Italia.

Ceea ce predica această mișcare "slow food" este că oamenii trebuie să mănânce și să bea lent, pentru a savura mâncarea, pentru a se bucura de procesul de preparare al mâncării, împreună cu familia, cu prietenii, fără grabă și de calitate.

Ideea este de a se contrapune spiritului "Fast Food" și a tot ceea ce reprezintă el ca stil de viață. Surpriza este că această mișcare Slow Food, servește ca bază pentru o mișcare mult mai amplă numită Slow Europe, după cum descrie revista Business Week în ultimele sale ediții europene. Totul a pornit de la punerea în discuție a grabei și nebuniei generate de globalizare, de dorința de a avea nivelul vieții în cantitate mare, opus la a avea calitate, (mă refer la calitate de viață, sau calitate umană).

Conform revistei Business Week, muncitorii francezi, chiar daca lucreaza mai putin (35 de ore pe saptamana), sunt mai productivi decat colegii lor americani sau britanici. Si germanii, care in multe intreprinderi au implantat saptamana de 28,8 ore de munca, au vazut productivitatea crescand cu un laudabil 20%. Aceasta atitudine, numita "slow attitude", atrage atentia pana si americanilor, discipolii lucrului rapid, imediat si in cantitate mare. Pe de alta parte, aceasta atitudine fara graba nu inseamna sa se faca mai putin, nici sa se obtina calitate si productivitate mai mici, ci mai multa perfectiune, atentie la detalii si mai putin stress.

Practicand acest lucru in viata, inseamna o intoarcere la valorile familiei, ale prietenilor, ale timpului liber, ale buneii comoditati, ale vietii in micile comunitati. O intoarcere la AICI, prezent si concret, opus lui MONDIAL, indefinit si anonim, inseamna a relua valorile esentiale ale fiintei umane, a micilor placeri ale cotidianului, ale vietii simple si ale convietuirii, ale religiei si credintei.

INSEAMNA UN MEDIU DE LUCRU MAI PUTIN COERCITIV, MAI VESEL, MAI CALM, SI TOTUSI MAI PRODUCTIV, MEDIU IN CARE TOTI OAMENII FAC CU PLACERE CEEA CE STIU EI MAI BINE SA FACA.

E recomandabil sa ne gandim mai in amanunt la toate acestea. E posibil ca vechile proverbe: "Cu rabdarea trece marea" si "Graba strica treaba", sa merite din nou atentia noastra in aceste timpuri de nebunie. Nu ar fi bine ca intreprinderile din comunitatea, orasul, statul sau tara noastra sa inceapa a dezvolta programe serioase de calitate, fara graba, chiar pentru a mari productivitatea si calitatea produselor si serviciilor, fara a pierde calitatea uman.

In filmul "Parfum de femeie" exista o scena de neuitat in care orbul (interpretat de Al Pacino) invita o fata la dans si ea ii raspunde:

- Nu pot, logodnicul meu va sosi in curand. La care orbul ii raspunde:

- Stii, viata se traieste intr-o clipa, si o ia la un tango. Cel mai bun moment al acestui film este aceasta scena de 2 sau 3 minute.

Multi traiesc alergand dupa timp, si il ajung doar cand mor, fie de un infarct, fie de un accident pe autostrada pentru ca goneau prea tare pentru a ajunge la timp. Altii sunt prea nerabdatori sa traiasca in viitor, si uita sa traiasca in prezent, care este unicul timp care exista cu adevarat.

Toti avem pe aceasta planeta acelasi timp, nici mai mult, nici mai putin de 24 de ore pe zi. Diferenta sta in utilizarea acestor ore de catre fiecare dintre noi. Trebuie sa invatam sa profitam de fiecare moment, pentru ca, dupa cum zice John Lennon: "Viata este ceea ce se intampla in timp ce planificam viitorul".

Va felicit pentru ca ati reusit sa cititi acest mesaj pana la sfarsit. Multi l-ar fi citit doar pana la jumatate, ca sa nu piarda timpul.... Atat de valoros in aceasta lume globalizata !